

Aš esu ketvirtokas. Todėl greitai atsisveikinsiu su savo antraisiais namais tapusia gražiausia mokykla, nuostabiosiomis mokytojomis, kitais darbuotojais. Rudenį peržengsiu jau kitos mokyklos slenkstį. Truputi baugu...Tikiuosi, kad man ranką paduos mano brolis, kuris bus šios mokyklos dvyliktokas. Jis man daug pasakoja apie savo mokyklą, mokytojus. Sako, kad visai tie mokytojai geri. O ypač puikus bus mano auklėtojas, anglų kalbos mokytojas. Jis yra labai jaunas, linksmas, turintis humoro jausmą, daug bendraujantis, sumanus, tikras mokinių draugas.

Man sekasi sutikti tik gerus mokytojus, todėl neįsivaizduoju, kad gali būti blogų. Nuo pirmos klasės mane moko daug mokytojų: Rasa, Ilona, Birutė, Jolanta, Janina, Olia. Kodėl tiek daug? Todėl, kad muziką, tikyba, anglų, būrelius veda kitos mokytojos. Lankau logopedines pratybas. Ir visur tik mielos, geros, švelnios, protingos, tikros svajonių mokytojos. Jos visada šalia - paaiškina, paguos, supras, pagirs ir net kaip mama - priglaus. Todėl negaliu įsivaizduoti, kai kalbama apie mokytojus robotus, mokymą internetu, savarankišką mokymą.

Mokytojas turi jausti, matyti, girdėti ir būti šalia savo mokinio, kad jis taptų laimingu, išsilavinusiu, geru bei darbščiu žmogumi.

Domantas, 4 klasė

